

Arrest

nr. 272 975 van 19 mei 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 november 2019 houdende weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 13 november 2019 vanuit Mombassa (Kenia) toe op de luchthaven van Zaventem met een Argentijns paspoort met valse identiteitspagina.

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie trof op 13 november 2019 een beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

TERUGDRIJVING

Op 13-11-2019 om 08:32 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GCAA/R, Luchthaven ZAVENTEM,

werd door ondergetekende P.(...) H.(...)

de heer/mevrouw:

achternaam H.(...) voornaam G.(...)

geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) vrouw

die de volgende nationaliteit heeft IRAN

houder van het document paspoort ARGENTINA nummer AAA605620 (valse identiteitspagina)

afkomstig Uit Mombasa met TB452 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht)

, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

X c X (A) _ Is niet in het bezit van een geldig reisdocument / van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: HV.(...)

X (B) Is in het bezit van een vals / nagmaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Document: paspoort ARGENTINA, Vervalsing: Valse identiteitspagina.

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: GEEN VISUM

(...)"

1.3. Verzoekster diende op 13 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 20 maart 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 6 oktober 2020 (RvV 6 oktober 2020, nr. 241 903).

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 21 januari 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies)

1.6. Verzoekster diende op 28 januari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede verzoek niet-ontvankelijk op 16 maart 2021. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 11 januari 2022 (RvV 11 januari 2022, nr. 266 488).

1.8. Verzoeker diende op 11 februari 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS

19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering, moet de vernietiging van de bestreden beslissing haar enig voordeel verschaffen of een nuttig effect ressorteren.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 9 december 2019 werd vrijgesteld en toegang verkreeg tot het Belgische grondgebied, waardoor de bestreden beslissing haar bestaansreden verliest. In haar verzoekschrift bevestigt verzoekster bij de bespreking van haar belang dat zij een lopende ‘asielaanvraag’ heeft en zich voor de behandeling ervan op het territorium bevindt.

Aangezien verzoekster destijds toegang verkreeg tot het grondgebied en zij sinds 21 januari 2021 onderworpen is aan een nieuwe terugkeerverplichting, rijst de vraag welk actueel belang zij heden nog kan doen gelden bij haar beroep tegen de beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11) die werd genomen op de dag dat zij met een vervalst Argentijns paspoort het grondgebied trachtte binnen te komen. Verzoekster werd met deze vaststellingen geconfronteerd.

2.3. Ter terechtzitting beweert verzoekster dat het bevel tot teruggedrijving (bijlage 11) van 13 november 2019 zou kunnen ‘herleven’ wanneer haar huidig hangend navolgend verzoek om internationale bescherming (derde verzoek), dat werd ingediend op 11 februari 2022, zou worden afgewezen. Verzoekster kan op dit punt geenszins worden gevolgd.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster zich thans niet langer bevindt in “*een welbepaalde aan de grens gelegen plaats*” en dat zij dus niet langer kan worden teruggedreven. Aan verzoekster werd, na afloop van haar eerste procedure inzake internationale bescherming (door toedoen van ’s Raads arrest van 6 oktober 2020 (RvV 6 oktober 2020, nr. 241 903)), een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13 *quinquies*) afgeleverd. De eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing van 13 november 2019 (bijlage 11) heeft hoe dan ook geen invloed op de vaststelling dat naderhand jegens verzoekster een terugkeerbesluit werd genomen. De Raad wijst er bijkomend op dat het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13 *quinquies*) van 21 januari 2021 werd verworpen in het arrest van 19 mei 2022 (RvV 19 mei 2022, nr. 272 974). Bijgevolg kan verzoekster geen enkel voordeel meer putten uit onderhavige vordering.

Het beroep is niet-ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN